

Sermons in Stones #7 vraag 2

Liefde en gecentreerd zijn: één verschijnsel.

6 december 1986 PM.

Geliefde Osho,

U zegt meestal dat vrouwen mannen helpen om verlicht te worden. Hoe is dat omgekeerd?

Latifa, gewoonlijk zeg ik dat vrouwen mannen helpen om verlichting te bereiken, en je moet je afgevraagd hebben hoe de situatie omgekeerd is.

Het heeft enorm veel geduld nodig om iemand te helpen naar verlichting, het heeft grote liefde nodig. De vrouw heeft een paar hogere kwaliteiten.

Op de eerste plaats raakt de man geïnteresseerd in verlichting omdat zijn vrouw geïnteresseerd is.

Niet geïnteresseerd zijn waarin de vrouw geïnteresseerd is houdt vierentwintig uur per dag een koude oorlog gaande in huis; het is verstandiger om met de vrouw mee te gaan. Het omgekeerde zal erg moeilijk zijn. Omgekeerd betekent het dat de man de vrouw naar verlichting stuwt.

Op de eerste plaats, wie gaat dan voor het huishouden zorgen? En een dozijn lastige kinderen... je zogezegde grote contributies aan de wereld. Bang dat je op een dag zult sterven, laat je zo veel exemplaren na dat of je naam nu wel of niet in de geschiedenisboeken is, maakt niet uit – de echte geschiedenis zal door je kinderen gemaakt worden. Ze zullen verkrachten en ze zullen moorden en ze zullen zelfmoord plegen en ze zullen allerlei soorten grote dingen doen.

De echtgenoot is voortdurend bezorgd over de financiële situatie; zijn hele leven is gewijd aan het verdienen van geld. Hij kan zijn vrouw niet overtuigen want dat zal het einde van de familie zijn. Dan zullen beiden de verlichting ingaan, deze lastige kinderen overlatend om de buurt te vernielen – gewoon plaats makend voor meer mediterenden.

De man is meer ambitieus. Zijn ambitie is werelds. De vrouw is niet ambitieus – en de richting naar verlichting ingaan vraagt het opgeven van al je ambities, al je verlangens.

De man zit meer in zijn hoofd. Hij is voortdurend aan het denken, argumenteren. En er zijn dingen – en dit zijn de enige betekenisvolle dingen – die je eerst moet ervaren en slechts dan kun je er pas over nadenken. Waar kun je anders over denken? Je hebt slechts een leeg woord gehoord – “liefde.” Je hebt geen ervaring; jouw woord ‘liefde’ is slechts een container, leeg, zonder inhoud.

De man is niet behulpzaam geweest. Hij zou willen dat zijn kinderen al de verlangens vervullen die hijzelf niet in staat was te vervullen. Hij wil dat zijn kinderen eerste ministers worden, presidenten, de rijkste mensen van de wereld. Dit waren zijn verlangens, dit waren de verlangens van zijn vader, dit waren zijn grootvaders verlangens en als erfenis zal hij deze verlangens -- die gekmakend zijn – aan zijn kinderen geven. Hij kan niet over verlichting spreken.

Latifa is Duits. Zelfs een Duitse echtgenoot kan het niet klaar spelen een vrouw te forceren verlicht te worden – wat te verwachten van andere rassen? – want zelfs de Duitse echtgenoot zit net zo onder de plak als iedere andere echtgenoot. Wat dat betreft is er geen verschil tussen de Duitse en de Chinese en de Indiase en de Japanse echtgenoot; het maakt niet uit.

Er is slechts één soort echtgenoot: de pantoffelheld. Wat je ook doet, je kunt de situatie niet veranderen. En het zal dolksomisch zijn: een pantoffelheld echtgenoot die zijn vrouw naar verlichting leidt, en dat ook nog in Duitsland!

Nee Latifa, wacht niet op een echtgenoot. Je zult het zelf moeten doen. Ja, als je het eenmaal zelf hebt bereikt, kun je een van de vele echtgenoten naar verlichting drijven, als vee!

Mensen hebben me gevraagd, “Waarom zijn in de lange geschiedenis van de mensheid zo weinig mensen verlicht geworden?”

Ik zei, “Wat doe je eraan? Er was niemand om hen achterna te zitten!”

Als de vrouwen de beslissing nemen, zul je in ieder huis echtgenoten op hun hoofd zien staan mediteren, schreeuwend dat dit tijdverspilling is en er wachten klanten in de winkel Maar bij verlichting wordt niet verwacht dat je aan zulke dingen denkt als winkels en klanten.

Vrouwen kunnen helpen, maar zoveel begrip heeft de man nog niet bereikt.

Zelfs het kleinste meisje heeft de kwaliteiten van een volwassen moeder; een soort moederlijkheid omgeeft haar. Dat is niet zo wat jongens betreft. Je zult geen enkel spoortje vaderlijkheid bij hem vinden. Vader zijn is een sociale institutie en moeder zijn is een natuurlijk verschijnsel. Man en vrouw zijn ver uiteen liggende categorieën.

In India, ofschoon we deelnamen aan de misdaad, de universele misdaad tegen vrouwen.... Er zijn mensen in het Oosten geweest -- weinigen, maar er zijn tenminste een paar mensen geweest – met een groot inzicht, en hun inzicht kun je op veel manieren zien.

In India, kun je de tempels van Sita en Rama bezoeken, van Radha en Krishna – maar is het je opgevallen dat je altijd de naam van de vrouw het eerste noemt en van de man daarna? Het is altijd Sita eerst, Radha eerst.... En de partner is geen gewoon menselijk wezen; het is Krishna, het is Rama. Maar toch wordt de vrouw eerst geplaagd want voor haar is verlichting veel makkelijker dan een zwangerschap. Het is ook een soort zwangerschap.

De vrouw kent de taal. De man kan het niet verstaan – in verwachting zijn?

Hij kan een vrouw zwanger maken maar hij blijft een buitenstaander. Zijn werk in de geboorte van kinderen is niet noemenswaardig; elke injectiespuit kan het doen. En de natuur heeft geen voorkeur voor mannen boven injectiespuiten – deze zijn makkelijker een keer te gebruiken en weg te doen.

Met mannen is de moeilijkheid dat als je eenmaal gevangen bent, het moeilijk is van hem af te komen. Dan blijft de spuit rond je heen hangen voor je hele leven en de spuit denkt dat hij erg belangrijk is.

Verlichting is de ultieme vervulling van het leven. De vrouw is er dichterbij, haar liefde is meer oprecht, haar bereidheid te riskeren is groot. Je kunt misschien anders verwachten, maar omdat de man denkt, kan hij geen risico nemen. Eerst zal hij denken en er zeker van zijn dat “ik zal succes hebben.” Alleen dan zal hij enige uitdaging aangaan.

De vrouw springt eerst en dan is er de hele eeuwigheid om erover na te denken.

Latifa, wat ik ook heb gezegd is het beste deel van het verhaal. Het heeft zelden plaats gevonden.

Het is gebeurd, vrouwen hebben hun echtgenoten geholpen, hun hele leven opgeofferd, nooit aan zichzelf gedacht. Hun overgave, hun toewijding aan hun geliefden is totaal geweest. In deze totaliteit, hebben zij bereikt voordat hun geliefden dat deden.

De man is verdeeld; zijn mind gaat alle kanten uit, in elke richting. Niets is compleet want je hebt slechts een bepaalde hoeveelheid energie en je rent in zoveel richtingen dat je zult eindigen als een dolle hond. Je zult nergens komen.

Door het horen over verlichting raakt de man ook geïnteresseerd in het verlicht worden, maar dat is slechts een van de punten op zijn waslijst – en dit is het laatste item. Als alles chemisch gereinigd is, dan zal hij ten slotte naar mij komen. En hier doen we gewoon je hersenen, je mind chemisch reinigen.

Een man gaat door met denken over verlichting, nirwana, waarheid, maar het schijnt nooit een zaak van leven en dood te worden. Ze blijven vragen – filosofisch, theologisch – en je kunt doorgaan op de manier te leven zoals je leeft en je kunt doorgaan met denken en te lezen en schrijven maar de wereld van de waarheid heeft niets te maken met lezen en schrijven.

Als een vrouw geïnteresseerd raakt in verlichting heeft haar interesse een totaal andere kwaliteit. Het wordt haar hele leven – niet slechts een item op de waslijst maar het enige item.

De vrouw is van nature in staat zich voor één iets in te zetten. Dat is voor de man niet mogelijk, beiden zijn nodig, beiden helpen elkaar om een rijker leven te creëren. Maar ze kunnen ook grote vrienden zijn wat het hogere aangaat. Ze kunnen helpen, discussiëren, samen mediteren, hun liefdevol zijn meer en meer een meditatieve wending te geven. Mannen zijn ook op een andere manier door vrouwen geholpen. De vrouw is een dusdanige lastpost geweest dat vanwege haar de man aan verlichting begon te denken.

Het is een vlucht – van de vrouw! Hij noemt het de wereld maar de vrouw is de wereld. En duizenden jaren lang is de man weggevlucht van de vrouw, van de kinderen, van de wereld – maar deze escapisten hebben niet iets bereikt wat de moeite waard is. Door wegvluchten, door vrees, kun je niet de waarheid of liefde bereiken.

Dus op deze lelijke manier hebben vrouwen ook mannen geholpen – hen gedwongen eerder – naar verlichting. Mannen kunnen zelfs dit niet voor vrouwen doen.

In een schooltje vroeg een onderwijzeres de leerlingen – kleine jongens en meisjes, “Kan iemand van jullie een vreemd dier beschrijven dat niemand ooit heeft gezien? “

Een kleine jongen stak zijn vinger op. Zelfs de onderwijzeres was verbaasd – “Waar heeft hij een vreemd dier gevonden?” De hele klas kon het niet geloven, want dit was de eerste keer.... Die kleine kerel was een erg stille jongen. Hij zat altijd achteraan in de klas, zorgde nooit voor moeilijkheden, vroeg nooit iets. En hij was zo zeker van zijn antwoord dat hij zijn vinger opstak.

Eindelijk zei de onderwijzeres, “Wat is jouw antwoord? “

Hij zei, “Het dier woont bij mij.”

De vrouw zei, “Wat? Jij bent een vreemd kereltje! Eerst laat je iedereen schrikken dat je een vreemd dier gezien hebt dat niemand heeft gezien en nu zeg je dat het dier bij jou woont? “

Hij zei, “Ja. Het is niemand anders dan mijn papa.”

De vrouw zei, “Jouw papa? Maar ik heb het over dieren!”

En de jongen zei, “U heeft zelf gezegd dat anima leven betekent, en ‘animals’ betekent ‘zij die leven.’ En mijn vader leeft echt. En ik noem hem een vreemd dier want als hij van huis weggaat, vertrekt hij als een leeuw en als hij terugkomt, komt hij binnen als een muis. Hij is... je zou hem buiten moeten zien! En je zou het niet geloven als je hem in huis zag.”

Mannen kunnen niet op die manier helpen. Hij kan niet zoveel moeilijkheden voor de vrouw creëren dat ze begint te overwegen de wereld de rug toe te keren. De man is zeker geholpen, goed of verkeerd – goed, een paar keer, verkeerd, de meeste tijd, hij is naar verlichting gedreven.

Maar het lelijkste wat mannen hebben gedaan is dat zij geen enkele dankbaarheid tegenover vrouwen hebben betoond. Of hun middelen nu goed of verkeerd waren, hij heeft verlichting bereikt; de vrouwen verdienen tenminste ervoor te worden bedankt. Maar misschien hebben ze er nooit op deze manier aan gedacht. Ze dachten dat het vanwege hun inzicht van het leven in de wereld was dat ze naar de Himalaya gingen. Het was geen inzicht, het was in werkelijkheid zwakte om situaties onder ogen te zien, die te confronteren, bij elke stap in het leven. En toch stil te blijven, vredig, gelukkig. Dus de man heeft ervoor gekozen de wereld vaarwel te zeggen en naar de bergen te verhuizen. Het heeft niemand geholpen. Zij die naar de bergen gingen zijn tot een soort achterlijkheid vervallen. Mind is een mechanisme, het moet gebruikt worden. Het heeft situaties nodig waar het of op moet reageren of aan moet beantwoorden of gewoon neutraal moet blijven, een getuige zijn, zich niet drukmakend over wat dan ook. Maar in de bergen waar er geen leven rondom je is, met enkel rotsen en bomen, zul je niet tot een gevecht komen. Ze zullen niet jouw boosheid uitlokken, je haat; ze zullen niet je ambitie prikkelen, want niemand probeert daar de president te worden.

Een grote keizer bezocht een Zenmeester. Hij bracht een mooie jas, bezet met diamanten mee. Hij wilde geïnitieerd worden in meditatie en dit was enkel een klein geschenk.

De Zenmeester nam het geschenk met groot respect aan, maar hij zei, “je brengt me wel in verlegenheid. Het zal erg vriendelijk van je zijn, als jij je niet bezeerd voelt, om deze jas terug te nemen. Het is perfect geschikt voor aan jouw hof. Als ik het hier gebruik zullen de apen giehelen, de wolven zullen lachen en de hele berg zal fluisteren waar ik ook ga, ‘Kijk naar die idioot! We dachten dat hij een heilige was.’ Breng me niet in deze verlegenheid. Neem de jas weer mee, het is genoeg dat je hem meebracht.”

Mannen en vrouwen moeten samenleven op aarde maar ze hebben nog niet geleerd hoe samen te zijn en toch hun individualiteit niet te verliezen, hoe zodanig samen te zijn dat ze bijna één zijn, zonder deze eenheid te verstoren in wereldse zaken.

Mannen en vrouwen kunnen beiden helpen – en als de juiste hulp beschikbaar is, zal er geen reden zijn voor de man om naar de bergen te vluchten, naar de grotten, naar de kloosters. Het is niet nodig, want je kunt geen betere plek vinden dan je huis. Een liefdevolle atmosfeer, mensen die je begrijpen, mensen die je stilte en je meditatie begrijpen, zal hand in hand gaan met je liefde. Zelfs als je in meditatie gaat in de bergen, zul je slechts één vleugel hebben. Je zult niet in staat zijn naar de zon te vliegen. De andere vleugel heb je in de wereld achter gelaten, die een geweldige hulp voor je geweest kon zijn, en jij kon op jouw beurt een grote hulp geweest zijn.

Als een stel samen geïnitieerd wordt in meditatie, trouwen ze voor de eerste keer echt. Wat je andere registraties van huwelijken betreft – deze tellen niet voor mij. Voor mij is er slechts een certificaat dat de existentie je geeft – waar liefde en meditatie elkaar helpen, elkaar ondersteunen en de deuren openen naar de lucht voor je vlucht, de vlucht van het alleen zijn naar het al-één- zijn.